

Od tajemného kláštera k Černým baronům

RODNÝM KRAJEM SVATÉHO JANA NEPOMUCKÉHO

Jako chapadla tu do údolí Úslavy vysílají své poslední výběžky Brdy, nejvyšší vrchovina středních Čech. Krajina se odsud sice skoro neznatelně sklání k Plzni, ale stačí přejet pár nevysokých kopečků směrem jihovýchodním a už na vás dýchne atmosféra jižních Čech. Nepomucko je zkrátka končinou na pomezí.

(NÁMĚSTÍ NEPOMUKU)

V okolí Nepomuku není žádný národní park ani chráněná krajinná oblast, přesto však jde o území s mimořádně vyváženou ekologickou skladbou. Průmysl tu nenajdete téměř žádný a dosti členitá krajina nedovolila ani vznik obřích polností a mamutích zemědělských družstev. Krajina Nepomucka zůstala fragmentovaná lesíky, mezi a drobnými vodními toky podobně, jako tomu bylo před desetiletími. Ba ani novodobá satelitní městečka kraj (zatím) nehyzdí – není to vlastně trochu zázrak?

Cosí o harmonické struktuře zdejšího kraje prozrazuje i existence tří přírodních parků, které obklopují město Nepomuk: území nazvaná Buková hora-Chýlava, Pod Štědrým a Plánický hřeben-Kákov mají charakter mi-

lých zalesněných vrchovin téměř bez osídlení. Dál k severovýchodu se pak zvedají Brdy.

V rodišti Jana z Pomuku

Z historického hlediska Nepomuk po dlouhou dobu nebyl nejdůležitějším místem regionu, vznikl totiž spojením dvou původních obcí Přesanic a Pomuku jen jako hospodářské a správní středisko pozemků nedalekého cisterciáckého kláštera (toho, jehož sporé zbytky dnes můžeme zhlédnout v blízké vsi Klášter). Městem se Nepomuk stal teprve roku 1730, až po svatořečení svého nejslavnějšího rodáka, Jana z Pomuku. I dnes zůstává třítisícový Nepomuk tak trochu vesnickým městem, z náměstí je vidět do polí a luk a volná krajina začíná kousek za městským jádrem.

Centrum Nepomuku tvoří rozlehlé svažité náměstí pojmenované po zdejším rodákovi malíři Augustinu Němejcovi. Pokud sem zrovna nepřijedete v době konání nějaké slavnosti, nejspíš vás zaujme svou prázdnotou: plocha náměstí by totiž odpovídala mnohonásobně většímu městu. Přispěl k tomu neblahý „urbanistický rozvoj“ v období komunismu, kdy v Nepomuku došlo k řadě demolic. V roce 1986 byl dokonce zbourán celý jihozápadní blok náměstí včetně několika v jádru gotických domů. Dnes tam stojí nevzhledný obchodní dům a snad každého napadne, že zlostným úmyslem posledních komunistických plánovačů bylo, aby betonová krychle zastínila výhled na dominantní stavbu města – kostel svatého Jana Nepomuckého.